

Загальний стан економіки, податкова та фінансово-кредитна політика держави, рівень інфляції, стимулювання імпорту, відстрочення-сплати мита на імпортні матеріали; стимулювання експорту; пом'якшення оподаткування доходів від експорту; відшкодування мита є основними методами стимулювання інвестиційної активності в галузях АПК.

Негативною ознакою інвестиційного клімату для зовнішніх інвесторів є незначні обсяги внутрішніх капіталовкладень. Адже загальновідомо, що в країну з низьким рівнем внутрішнього інвестування не вкладатиме кошти й іноземний інвестор. З метою залучення іноземних інвестицій в аграрну сферу необхідно перш за все розв'язати проблеми макроекономічної, політичної та законодавчої стабілізації, проводити заходи щодо розвитку інфраструктури аграрного ринку [3].

У вітчизняних господарствах повністю відсутнє довгострокове банківське кредитування, залучення іноземних інвестицій та неефективна амортизаційна політика в АПК.

Отже, інвестиції займають ключове місце в соціально-економічному і розвитку АПК, а їх обсяги обумовлюються станом інвестиційного клімату; Сучасний стан аграрного інвестиційного процесу позначається різким скороченням усіх видів капітальних вкладень як у виробничій, так і в соціальну сфери агропромислового комплексу. Знижується рівень їх ефективності. Обсяги і зовнішнього інвестування не набрали необхідних розмірів, щорічні надходження іноземних інвестицій не відповідають потребам економіки. А структурована комплексна робота спрямована на політику підтримки галузей народного господарства, у майбутньому, забезпечить процвітання національної економіки.

Список використаних джерел:

1. Борейко І.П. Оцінка інвестиційної діяльності підприємств аграрного сектору економіки / Економіка АПК – 2016.-№12.-С.68-74.
2. Кожемякіна М.Ю. Інвестиційне забезпечення як основа розвитку аграрної економіки України / Економіка АПК – 2015.-№12.-С.74-80.
3. Крижанівський О.В. Основні перешкоди залученню інвестицій в АПК України /Збірник наукових праць Подільського державного аграрно-технічного університету-2015.-№17.-С.303-309.

Щербаков І.О., студент

Науковий керівник: Моторин Р.М., д.е.н.,
професор кафедри статистики та економетрії

Київський національний торговельно-
економічний університет,
м. Київ, Україна

ПОРІВНЯННЯ ОБСЯГІВ ТА СТРУКТУРИ ДОХОДІВ УКРАЇНИ І ПОЛЬЩІ В РОЗРІЗІ ВИДІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Важливим інструментом для оцінки інвестиційного потенціалу країни на сучасному етапі суспільного розвитку є вивчення обсягів і структури доходів населення, яка дозволяє аналізувати і прогнозувати економічні явища і процеси,

формувати державну економічну політику та оцінювати інвестиційний потенціал країни. У далекому 1990-му році, коли українці підняли питання про свою незалежність, вони порівнювали свою економіку з економікою провідних європейських країн світу, таких як Франція, Німеччина, Британія. Це порівняння мало сенс, бо ситуація у ті часи дозволяла: високий рівень концентрації виробництва як малого, так и великого, ядерна зброя, досить високий розвиток сільського господарства та забагато іншого. Та згодом наша економіка падала, а за нею і планка тих країн, на які ми рівнялись. Незабаром ми порівнювали себе з Португалією, Румунією, а у 1999-му ми наблизились до рівня Албанії. Проте зараз, ми вже намагаємося знову поновити нашу економіку спираючись на досвід Польщі. Тому вважаю, що це дослідження є досить доцільним і може використовуватись задля розуміння того, що українцям необхідно робити та у яких секторах економіки, щоб наблизитись до рівня нашого сусіда [1] .

В цій роботі порівнюються обсяги та структура доходів України та Польщі в розрізі видів економічної діяльності через їх територіальну близькість, історичну спорідненість та схожу структуру населення. Такий аналіз дає змогу реально побачити специфіку структури доходів у порівнянні, зробити висновки та ,за потреби, вжити певні заходи для підвищення нашої інвестиційної привабливості/спроможності та загалом для поліпшення економічної ситуації.

Дані для порівняння обсягів та структури доходів України і Польщі(в розрізі видів економічної діяльності) брались дані рахунку утворення доходу України і Польщі за 2017 рік.

Рахунок утворення доходу характеризує процеси формування доходів на стадії виробництва: оплата праці найманих працівників, податки на виробництво та імпорт, субсидії, прибуток та аналогічні доходи/змішаний дохід. В той самий час ресурсом є тільки валова додана вартість. Якщо розглядати показники «рахунку утворення доходу» в порівнянні між цими країнами, то можемо побачити, що суто за рівнем експлуатації працівників (відношення показника «валовий прибуток та аналогічні доходи/змішаний дохід» до показника «оплата праці найманих працівників») Польща має цей показник в півтора рази вище ніж в Україні, але це не є досить погано, бо вона досягає, за рахунок цього, більш високих показників продуктивності праці. Якщо розглядати показники не з сторони відносних величин, а з сторони абсолютних, то сюди можна також додавати рівень життя населення обох країн, відносити ціни на продовольчий кошик і т.д.. Саме виходячи з цього можемо зазначити, що у середньому 53% витрат середньостатистичного українського домогосподарства – це витрати на харчі, у Польщі цей показник лише 24% (дані за 2018 рік) [2]. Хоча, на мою думку, ціни на продукти у Польщі цей портал завищив.

Зробивши галузевий аналіз рівня експлуатації найманих працівників маємо: максимальні показники в цих країнах різняться, а саме, в Україні це «Сільське, лісове та рибне господарство» з показником у 4,60, а у Польщі «Операції з нерухомим майном» з показником 6,67. Мінімальні ж показники збігаються у галузі «Державне управління й оборона; обов'язкове соціальне страхування» в Україні показник становить 0,10, а у Польщі 0,13. Найбільша різниця за рівнем

експлуатації спостерігається у галузі «Операції з нерухомим майном» у Польщі тут маємо 6,67, в той час в Україні лише 0,79. Загальна ж структура порівняння рівню експлуатації робітників показує, що у Польщі він вищий за Український, що є досить поганим моментом утворенні доходів населення і рівні їх забезпеченості, але має позитивний вплив на ВВП, що ми можемо побачити по рівню його приросту.

Якщо аналізувати галузеві структури оплати праці та валового прибутку цих країн, то можемо побачити, що вони є досить подібними: коефіцієнт подібності за оплатою праці становить 0,85, що є гарним показником для України, бо свідчить про достатню оплату праці (наскільки дозволяє загальна економічна ситуація). А ось коефіцієнт валового прибутку подібний лише на 0,73, що пов'язано з декількома факторами, зокрема з рівнем експлуатації працівників, рівнем використання обладнання на підприємствах, що сприяє більшому випуску продукції, та загальною купівельною спроможністю населення.

Отже, підведемо підсумки. Україна і Польща є досить подібними за своєю економічною структурою. Польща досить швидко встала на дорогу адаптації, реконструкції та взагалі змін. Вже у 2004 році вступила до ЄС, а Україна і сьогодні не може вирішити це питання. Польща зараз знаходиться під таким собі «патронатом» Германії, який є досить вигідним для обох країн. До недавніх часів ми знаходились під тим самим «патронатом» Росії, що не є гарним вибором, бо левову частину ВВП цієї країни складає видобуток нафти та газу. Та зараз, навіть зі зміною нашої влади та всім її бажанням залучити велику кількість іноземних інвестицій, ми навряд чи дуже скоро зможемо наздогнати Польщу за інвестиційною привабливістю. Але у нашої країни є чітко визначений євроінтеграційний вектор розвитку, який є фундаментом суттєвого підвищення інвестиційної привабливості в середньостроковій і довгостроковій перспективі. Зазначений вектор є запорукою того, що вже в найближчі часи Україна стане не тільки географічно належати до Європи, а й економічно, і політично інтегрується з нею, поступово наближаючись до європейських життєвих стандартів.

Список використаних джерел:

1. <https://uteka.ua/publication/news-14-delovye-novosti-36-porivnyannya-ekonomik-polshhi-ta-ukraini>
2. <https://www.gfk.com/uk-ua/>
3. http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2019/zb/02/zb_nru2017.pdf
4. <https://stat.gov.pl>
5. Моторин Р.М. Міжнародна економічна статистика: підручник. – К.: КНЕУ, 2004.